

Ослобађање хрватских генерала и Рамуша Харадинаја од одговорности за ратне злочине почињене над Србима, по ко зна који пут ме уваљују у неприлику да пишем оно што бих најрадије прећутао: Већинска Србија је нажалост – неспособна да препозна непријатеља, анализира његов мотив за непријатељство према себи, одабере начин на који ће приступити проблему, прихвати борбу и у њој победи.

Већинска Србија се *к'о нова млада* вређа и снебива најновијим пресудама хашког трибунала, као да је побогу – уопште очекивала нешто друго осим ослобађања?!

Зар би неко овде више волео да је Готовина осуђен по некој фиктивној командној одговорности (јер није укорио оне што су убијали старце и пљачкали им куће) на десет година, и истог дана био пуштен на слободу јер је у истрази "поштено" одлежао више од половине казне? Је ли то правда за којом вапе Крајишници?

Ако већина Срба тзв. хашки суд, према резултатима свих могућих истраживања, без резерве доживљава као антисрпски и

неправедан – одакле било коме идеја да би такав суд могао да донесе било какву другу пресуду осим неправедне? Не би ваљда неправедни *ад хок* суд, основан да би судио неким урођеницима са дивљег Балкана и примитивне Руанде изненада постао пример правичности ако би Хрватима и Харадинају поделио по двадесетак година робије... Да ли би у том случају постале праведне и пресуде генералу Крстићу, да ли бисмо тада имали право да нападамо очекиване неправедне пресуде Младићу и Караџићу? Овде се

ради о непринципијелности, о нашој, српској непринципијелности због које често испадамо смешан, лак плен за припремљеног и мотивисаног непријатеља.

Могу да разумем "обичан свет" који огорчен последњом хашком спрдачином – по медијима вапи за правдом; за оне који живе од тога да ствари постављају на своје место – нема оправдања. Ових дана политичари и њихови аналитичари углас и по ко зна који пут грме како се ето – потврђују њихове давно изговорене/написане речи о антисрпском карактеру хашког суда.

Слажем се да су били у праву (неки увек а неки само сада кад је пљување по Хагу *мејнстрим*), али која корист од њиховог свезнадарства? Где су акције које би имале за циљ да светској јавности представе "српски случај" детаљно, на научној основи са све референцама и предлозима конкретних мера које би Србија морала да предузме ради одбране својих грађана које је тај "суд" противправно утамничио? Жао ми је, али осим иницијативе Стефана Каргановића – не постоји ништа организовано осим хорског кукања "Неправда па то ти је". Има додуше неколико странака које у својим наступима не заобилазе Хаг, али некако имам утисак да оне заправо од народа траже власт на часну реч, а они ће се заузврат, једног дана, када стигну, позабавити и том темом... У облику оштрог саопштења наравно, не очекује ваљда неко да би Србија требала да вуче једностране потезе!?

Такође, уобичајено је за алкавост, нестручност и зле намере хашког тужилаштва кривити хашки суд. То вуче корене из наше, балканске перцепције да су суд и тужилаштво (будући да су оба државни органи) једно те исто. Свугде у свету, тужилаштва су државни органи, али у нормалним, демократским друштвима они су пред судом страна у спору. Или се барем покушава оставити такав утисак. Код нас је белодано је тужилац заправо кадија који тужи и суди – углавном по вољи моћних наручилаца. Судија је ту само као модератор поступка који води рачун да се целој фарси да привид законитости. Поводећи се за српским обичајем да свет посматрамо и вреднујемо према својим критеријумима ("говори српски да те цео свет разуме"), ми једноставно не правимо разлику између суда и тужилаштва – за нас је то "исто".

Међутим, тамо где се о нама одлучује, а то нажалост није Србија – нико и никад нам неће дати за право да ствари тако гледамо. Због тога је по нас поразна чињеница да је судско веће Теодора Мерона Готовину ослободило јер тужилаштво није успело да докаже како је његово "топништво" намерно и неселективно гађало цивилне циљеве. Дакле, ТУЖИЛАШТВО НИЈЕ СУДУ ПРЕДСТАВИЛО ДОКАЗЕ КОЈИ ТЕРЕТЕ ГОТОВИНУ. Овде су многе ствари нејасне, на пример – због чега се тужилаштво одлучило да хрватске генерале оптужи баш за кривична дела која су тешко доказива, а одбило је да га оптужи за ствари које су неспорне. Лично, мислим да је оптужница написана тако како је написана управо зато да би се злочин могао релативизовати и доделити неком Мерону који ће злочинце по кратком поступку ослободити.

Са друге стране, они који се љуте на судију Мерона – очигледно нису имали много посла са нашим судијама-кривичарима. Питање за њих: Шта бисте више волели – да се као оптужени нађете пред судијом који се држи закона (да о кривици одлучује на основу изнетих доказа) к'о пијан плота, или пред судијом који има "изграђено слободно судијско уверење"? Да вам суде на основу доказа који вас терете или бране, или да се коцкате са тим да ли је судија данас расположен или не? Поштен човек ће у сваком случају изабрати првог, док ће они склони "сналажењу", везама и познанствима дрхтати очекујући да ће добити барабу коју адвокат купи за 500 евра...

Значи, без обзира на то колико сам уверен да је у целу причу са Хрватима и Харадинајем уплетен Стејт департмент и то на

одлучујући начин, да су лобији подмитили кога год је било потребно за овакве пресуде – морам да кажем да у овом случају судије хашког трибунала ипак нису адреса на коју је корисно одапињати отровне стреле. Они имају брљотина преко главе, сам се питам како успевају да плутају у септичкој јами у коју су се увалили због новца и места у историји... Прихватање неспорних злочинаца попут Дражена Ердемовића за сведока-сарадника са само једним циљем – да би се осудили Срби, најеклатантнији је пример прављења циркуса од нечега што би требало да буде врхунски ауторитет светске правде.

Али тужилаштва, хашко и србијанско су одговорна за недостатак доказа против зликоваца. Хашко тужилаштво је по "дифолту" који су им газде учитале инсистирало на доказима који терете САМО Србе осумњичене за ратне злочине. Србијанско

Још један "шугав" хашки дан

Пише: Драгослав Павков
петак, 30 новембар 2012 11:14

тужилаштво им је излазило у сусрет, често и изнад својих могућности, вршећи притисак на друге државне органе да се хашким колегама дају сва документа која им падну на памет. Са друге стране, никакву припрему сведока који су у Хаг позивани да сведоче против оптужених за злочине над Србима – тужилаштво у Београду није вршило. Тако се по правилу дешавало да "наши" сведоци буду дезавуисани и исмејани од стране одбрана оптужених. И, ником ништа. Ни тужиоцу ни његовом млађаном телевизичном помоћнику не фали ни длака с браде. А Србија изгубила све што се може изгубити.

Тако се десило да Србе по Србији и иностранству осим истражитеља хашког тужилаштва лови и Наташа Кандић са својом НВО, и БИА и ВБА, и полиција и жандармерија, стране оперативце да не помињем... А по интернет порталима их бране људи који врхунац патриотизма виде у кукању на "хашку инквизицију" и белосветске але и вране. Што није лоше, али је нажалост прилично бескорисно и фрустрирајуће.